

[Aksel Larsen.]

medlem få lov at gå dem efter, men det behøver det ærede medlem ikke. Men jeg oplyser det kun, for at der ikke skal være tvivl om det, for at det ikke skal stå i Folketingstidende, at vi kun havde 14 000 underskrifter, når vi faktisk havde langt flere og kunne have skaffet os endnu flere, hvis vi havde haft apparatet til det eller havde haft mere tid. Vi brugte kun et par måneder, hvor vi havde ret til at bruge 12 måneder. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at valglovens bestemmelser om underskriftindsamling og anmeldelse af parti ved hjælp af underskrifter er særdeles liberale og demokratiske. Man har lov til at være et år om at samle underskrifterne, og når man så indleverer dem, gælder anmeldelsen for et år, d. v. s. at indtil 2 år efter, at den første underskrift er dateret, gælder den pågældende vælgers underskrift for anmeldelse af parti. Det synes mig at være en rimelig tid. Vælgerne kan jo skifte mening, og man kan ikke forlange, at de skal stå ved deres underskrift længere tid end 2 år. Men man har altså ret til at være et år om at samle underskrifter, og det er derfor muligt at skaffe disse underskrifter. Jeg skal ikke foreslå, at reglen om underskrifter slettes af valgloven, men jeg ved ikke, om det er nødvendigt at gå højere op. Under alle omstændigheder vil jeg håbe, at vi slipper væk fra de nugældende spærre-regler i valgloven, og jeg kan ikke tænke mig andet. Når den højtærede statsminister før valget har udtalt, at han meget vel kunne tænke sig, at man gik bort fra kravet om de 60 000 stemmer, må det være muligt at få slettet dette krav. Ganske vist må jeg tilføje, at så må vi også væk fra kravet om, at et parti for at blive repræsenteret enten skal have stemmer nok til et kredsmandat i en stor amtskreds eller i hvert enkelt af de tre områder skal have stemmer nok til et gennemsnitskredsmandat i området. Man kan ikke sætte antallet ned fra 60 000 til et andet tal, som har været luftet, 40 000 f. eks., og så bibeholde de to andre bestemmelser, for så er det lige så umuligt for små partier at blive repræsenteret herinde.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen talte om valg efter kvalitet. Jeg må erkende, at jeg ikke rigtig forstod, hvorledes dette

valg efter kvalitet skal foregå, men hvis det skal foregå på den måde, at vælgerne får lov til primært at stemme på den, subsidiært på den, tror jeg det bliver noget vanskeligt at gennemføre i praksis. Man kunne naturligvis tænke sig noget andet, et forsøg på at tillempe et retsforbundsprincip om at gøre landet til én valgkreds, men det er svært, for man kan ikke opføre alle 800-900 valgkandidater på stemmesedlen, så folk kan vælge, hvem de vil stemme på; og gå den vej, at man lader en linje være åben på stemmesedlen, så vælgerne kan skrive navnet på den kandidat, de vil stemme på, er heller ikke godt, for der vil være meget få vælgere, der vil gøre brug af en sådan linje og med egen håndskrift skrive et navn. Det kan overvejes, men jeg tror ikke, der er nogen vej frem dér.

Endelig, inden jeg forlader dette og går over til spørgsmålet om pengene, må jeg polemisere mod en fraværende, det forhenværende medlem af tinget hr. Niels Andersen, der i et herværende blad skriver en slags kommentarer til, hvad der foregår i tiden; han kalder artiklen „En renfærdig tankegang“. Denne renfærdige tankegang mener han de uafhængige har, for de har foreslået, at spærrereglerne skal forsvinde. Og han siger til slut — jeg beder om tilladelse til et citat; det findes i dagbladet Information for den 18. januar i år —:

„Under alle omstændigheder kan man allerede nu fastslå, at de uafhængige kom ikke ind i folketinget forgæves, thi fra hvilken anden side ville man have fremsat forslag af denne karakter.“

Hvis man skulle tro alt det, der har været skrevet i aviserne om Niels Andersens evner, måtte man gå ud fra, at han udmærket vel vidste, at mit parti under alle omstændigheder ville have krævet spærre-reglerne i valgloven afskaffet. Hvis han ikke ved det, skal han afholde sig fra at skrive om politik i danske blade. Men altså, jeg vil ikke dermed tale imod partiet de uafhængiges ret til at være her i folketinget; naturligvis har de ret til det, og jeg synes, det er ganske godt, når en bevægelse har så mange tilhængere, at den så kommer ind. Men man skal ikke bilde offentligheden ind, at hvis de uafhængige ikke havde været her, ville man forgæves spejle efter nogen i tinget, som ville gå imod den udemokratiske